

Edebiyat Defteri

Pamira -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
23 Temmuz 2024 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Bizim öykümüz bittiği yerde

[ikiyanayasla]

Topraktan yayılan kokuyla içimizde debelenen incecik bir sızı gelir yanımıza.

Başını kaldırıp, sessizleşen yapraklar arasına elini uzatsan, diline sinen son/bahar öyküleri içten içe kanar.

Ah, kendi kendime söylenirken şimdi birbirimizden farklı yerde gökyüzüne asılıyorum. Gerçekliğini yitirmiş mantığım. Hayallere dalıyorum kalabalıklar içinde. Seni ne kadar sevdiğimi anlıyor, kendimi gizleyemem sel olup akıyor hüznlerim.

Düşünüyorum uzun uzun:

Maviliğin altında sana ulaşmak için çok uzun yol kat etmiştim. Yargılamaya kalkıştığım hatalarımla, sendeki ayrıcalıkları fark edemeyişim şimdi inilti hâlinde...

Kaç gün oldu sana mektup yazmayalı. Sesini duymayalı. Samimi, seven ruhum rastgele oradan oraya sürükleniyor. Tıpkı içi boşal(tıl)mış boz bulanık ağaçların arasında kurumuş dal gibi.

Oysa çoktan geride kaldı her şey diyerek kendimi alıştırıyordum. Bir kuşun çığılığı yırtıyor yüreğimi. Sen yoksun. Şehrin ötesi örtüsünü kaldırıyor. Genzime yağın sağanağa dayanamayarak bin kere pişmanlıkla oracıkta ağlıyorum.

Eylülün ilk soluğunda seriliyor önüme sararan yapraklar.

Yağmurlarla nöbet tutuyorum.

Toynakların izleri hâlâ tenimde.

Can çekişen kâğıtlara dokundum sessiz sedasız.

Ellerimde yaralarımız bağışlanman için dua ederken kaç kez diz çöktüm.

Oysa bizim öykümüz kelimelerle hemhal olurken, yeryüzü coğrafyasını kuşatıp, yeşertip, filizlenecektik hatıralarda. Ay ışığı düşecekti sokaklarımıza. Teknelerimizle akıntıya karşı papatyaların sarı beyaz renkleriyle boy verdiği küreklere sarılacaktık. Mini mini şiirlerim büyüdükçe pencereye ışık huzmesi olacaktı.

Sevgiye doycaktık değil mi?

Daldım yine!

[/ikiyanayasla]

Göğsümü göğsüne yasla annem

[italik] [ikiyanayasla]

Ey musiki!

Tütsülerin dinlendirici güzel kokusu,
Hayatın tadına düşleyen saatler. Göğ'e diktiğim gözlerim ardı sıra gelen gülüşlerim. Bana yeniden yaşama sevinci gönderdiğin için sana teşekkürlerle sesleniyorum.

Gecenin koyu karanlıklarının ardında bıraktığım mutsuz günlerim. Dualarımı belli belirsiz zayıf sesle okurken bedenim üzerine bırakırdı kendini.

Dikenli çalıkların ortasında görünmez elin kalbimin üzerine dokunduğunu hissederdim. Seslenirdim.

-Kimsin sen

Seçemedim yüzünü, elleriyle ağırlı omuzlarımı ovuşturdu yasemen kokusu sinerdi, sonra göğsüne yasladı. Daralmış kalbimi ferahlatarak uykuya daldırırdı.

Sabah yaklaşırken hiç kimsenin göremediği zamanlar-anlar vardı uyanmak istemediğim. Güneş perdemin üzerine ışığını bırakırdı. Kulağımın dibinde aynı tatlı tatlı akan ses,

- Haydi, kalk uyan

Bu anın sessizliğini ve yüreğimdeki huzurun tadını çıkartmak istercesine kaçmaması için gözlerimi sımsıkı kapardım...

- Nereye gidiyorsun, kal benimle

Göğsüme okşayışını sürdürürdü yeniden.

Lime lime dökülen kimsesizliğimi, dağılmış kaburgalarımı, güvensizliğimi, yere savurduğum kıyafetlerimi toplayarak yumuşaklıkta şöyle dedi:

Narin, büyümeyi reddeden güzel küçük kızsın sen. Kimsenin bilmediği kanatların var. İnsanlığın hoşgörüsüzlük perdeleriyle perdelenmemiş zamanda; senin kendi yolunda kendi kendini ifade ederek yükselmen gerekiyor.

Nezaketle, sevecenlikle, sevgiyle ve saygıyla,

- Her şeyin zamanı var, yavrum. Dindir ıstırabını. Üstünü giy işine git.

Başımı, evet dercesine sallarken gördüğüm, annemi ta kendisiydi

Pamira

[/ikiyanayasla][ikiyanayasla][/italik]